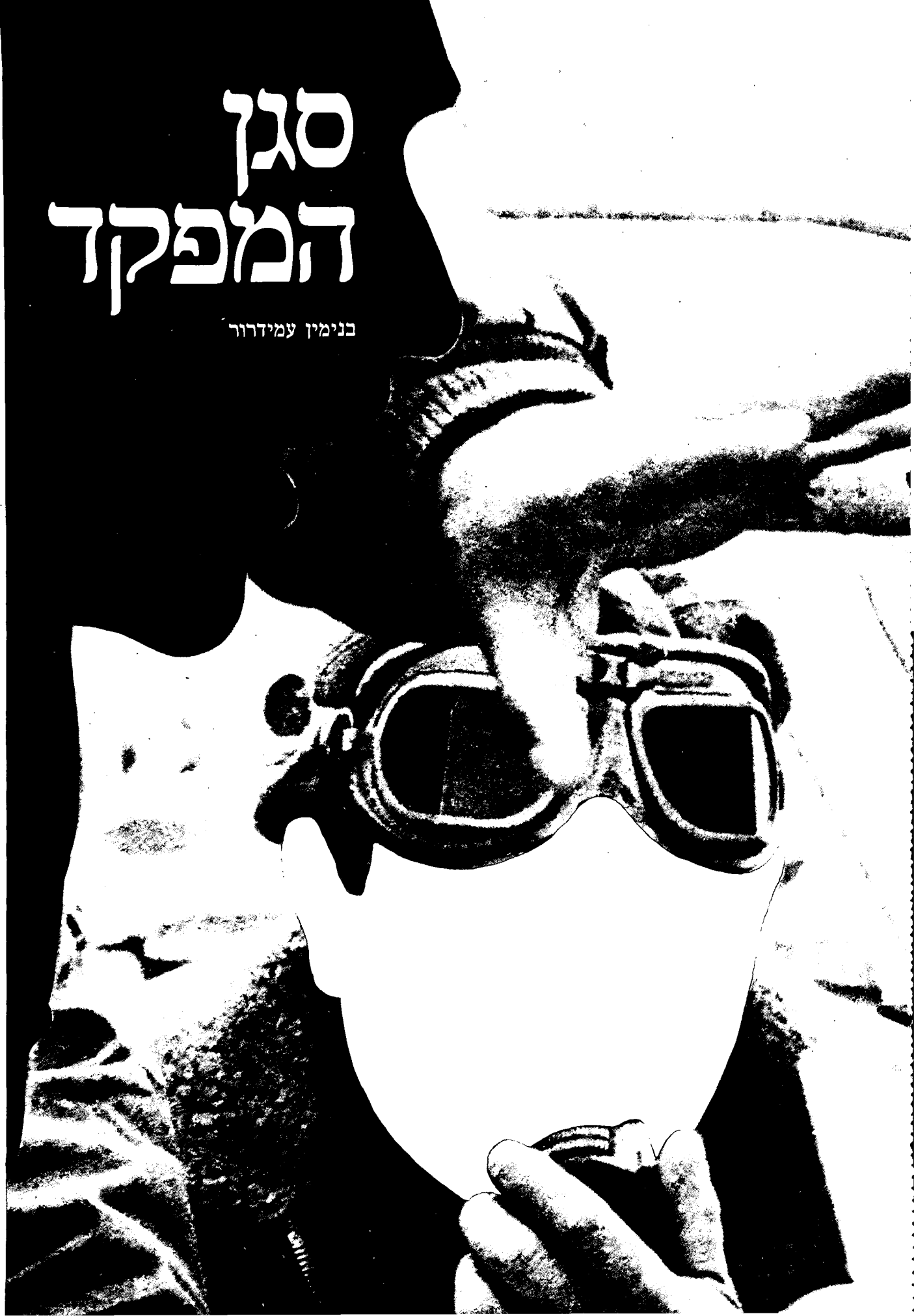

סגן המפקד

בנימין עמידרור

1. חינויות מוסד סגן-המפקד לצבאות ימינו

א. המלחמות בתקופתנו שונות ממלחמות קודמות גם בכך שרובן מלוות, או עשויות להיות מלוות, במעבר מפעילות אפס לפעילות-שיא החל מרגע פתיחתן, ובהמשכותן באינטנסיביות מירבית ימים או שבועות רצופים עד הפסקת-האש. רבות מהן פורצות בבת אחת בכל החזיתות, לרבות החזית האיסטרטגית, האזרחית.

ב. הלחץ הכבד המעיק באורח פתאומי על המערכת הארגונית הצבאית כולה גורם בהכרח, "חריקות", שיבושים ותקלות העלולים להצטבר במהירות שתגרום בנקודות מסוימות למצב קריטי וזמן רב לפני שניתן לאתר את התקלות ולהתגבר עליהן באמצעות נוהל-שליטה רגילים ודרך צינורות הפיקוד והמטה המקובלים.

ג. לטיפול ב"משברי שליטה" אלה נחוצה פונקציה שתאחד יכולת עם סמכות ותהיה מסוגלת ומוסמכת להחליט החלטות, ולהזיז דברים מיד ובר-במקום.

ד. בעוצבות-השדה הטקטיות והאופרטיביות, על כל דרגיה, יכול למלא יעוד זה באורח הטוב ביותר רק סגן-המפקד, אולם מוסד זה לוקה מעצם טבעו ברגישויות רבות, אשר בגללן אי אפשר למצות ממנו את מלוא התועלת; ולא ניתן להקנות לו את מרחב החופש והגמישות ההכרחי למוסד זה, אלא אם כן מבינים היטב ובבירור את הכללים העקרוניים של הפעלתו ומיישמים אותם באורח מחייב ונוקשה ביותר. זה אחד המקרים שבהם מולידים עקרונות נוקשים ביצועים גמישים.

2. סגן-המפקד — יעודו הראשי

א. בניגוד מוחלט למקובלות סטריאוטיפיות נפוצות מדי, תפקידו הראשי והיעודי של סגן-המפקד בעוצבה איננו מת-מצה בהמתנה למפקד שייצא מכלל פעולה, כדי שירש הסגן את מקומו. אף שמפקד העוצבה חייב לצאת קדימה ולעשות, בדרך כלל, כמחצית היממה באזור הלחימה, אסור שיימצא דרך קבע בקו-האש ממש, משום שאז לא יוכל לפקד כהלכה. מפקדי עוצבות אינם נפגעים איפוא בשיעור המצדיק העמדת ממלא-מקום קבוע בעוצבה. צבא המקצה סגנים רק, או בעיקר, למטרת זו חוטא בבזבוז חמור.

ב. יעודו הנכון של מוסד סגן-המפקד הוא הרחבת יכולת השליטה האישית של המפקד מעבר לתחום אפשרויותיו הפי-סיות, על-ידי יצירת תחליף מציאותי ואפקטיבי לנוכחותו האישית של המפקד במקומות ובזמנים שבהם אין המפקד יכול להימצא בגופו, אף שהדבר הכרחי או כדאי.

3. "סגן-המפקד" בתורות הפיקוד והמטה השונות

א. שלוש תורות הפיקוד-והמטה — הגרמנית-הפרוסית הקלאסית*, הבריטית והרוסית (הצארית והסובייטית), שמקורן בגרמנית — אינן גורסות סגן בשום דרג עוצבתי. במיוחד בולטת התופעה אצל הגרמנים שלא ראו לשנות קביעה זו ולא הנהיגו סגן בשתי מלחמות-העולם ולאחריהן. הסיבה העיקרית טמונה בעובדה, שצבאות אלה גיבשו מטה חזק

ויעיל ביותר, שעלה בידו לכסות היטב, גם בעיתות משבר חריף, כל תחום מבצעי ומנהלתי שלא נמצא בשליטתו או בפיקוחו האישיים והישירים של המפקד. איתנות המטה ויעילותו בצבאות אלה חיוקו את תפישת המטה ללא סגן-מפקד. אפילו בדרגי החטיבה והאוגדה, אף שהללו הדרגים הפרובלמטיים ביותר מבחינת פגיעותם למשברי-שליטה בשל היותם הדרגים העוצבתיים הנמוכים והנלחמים בפועל בקרב הטקטי, ולמרות שבשניהם חסר — מתחת למפקד — ראש-המטה (המוצב אצל הבריטים והגרמנים רק בעוצבות מקור-פוס ומעלה).

תורת הפיקוד-והמטה הסובייטית אינה גורסת פגמים למפקד. אמנם, טרמינולוגית נמצאים בעוצבה הסובייטית שני פונק-צינורים המכונים "סגנים" — "הסגן הראשון", הוא הרמ"ט, שאיננו אלא קצין-אג"מ (גרמני/בריטי), "מוגבר", ומפקד שירותי-העורף, הוזה תפקודית לקצין האפסנאות שאף הוא "מוגבר". הכינוי סגן בא בשני המקרים הללו בעיקר לתפארת החשיבות. "הסגנים" הטכניים והפוליטיים של המפקד הסוב-ייטי ודאי אינם סגנים ואין תוארם מורה אלא על כפיפותם הישירה למפקד.

ב. תורת הפיקוד-והמטה הצרפתית, כתערובת של עקרונות נפוליוניים (או קדם נפוליוניים), אשר המציאות גרמה לה להיכנע לתפישות היעילות יותר של התורה הגרמנית, גורסת הצבת סגן למפקד, אבל לפחות מבחינת ההגדרות התורתיות קשה להבין מה צורך יש בו. בהיות ראש מטה צרפתי מה שהינו. ג. רק בתורת הפיקוד-והמטה האמריקנית אנו נתקלים בסגן-מפקד של ממש. למרות הקשר ההיסטורי והדמיון במראית החיצונית מוטב להתייחס לשליטה האמריקנית כשונה לחלוטין מן הצרפתית (ובדרך כלל לטובה) ואין להקיש מן הסגן של האחת על הסגן של האחרת. אולם ראוי להדגיש כי הסגן האמריקאי שייך לרמת-הפיקוד ולא לרמת-מטה, לכן, אין בהימצאותו ובהצלחתו כמוסד — להוסיף נקודת-שבח לשליטת המטה של צבא ארה"ב. הדבר החשוב הוא שהסגן בנוסח האמריקני יכול להיכנס לכל צבא ולהשתלב בכל שיטת פיקוד ומטה, לרבות, "הגרמניות".

4. מאפייני "הסגן" הנכון (האמריקאי)

א. סגן-המפקד נועד להשלים את מעשה-הפיקוד על-ידי יצירת נוכחות, שהיא כמעט שוות-ערך לנוכחות המפקד, במקום ובזמן שבהם נחוצה נוכחות המפקד, אלא שהוא איננו יכול להימצא שם פיסיית (ראה סעי' 1-ב' שלעיל). אכן כאשר המפקד נפגע יש סגן העומד הכן לבוא תחתיו, אבל זהו ייעוד הנחשב משני וצדדי.

ב. הסגן שני בדרגתו רק למפקד העוצבה וגבוה בדרגתו מכל מפקדי המשנה ומן ראש המטה. בצבא ארה"ב מפקד אוגדה הוא מייג'ור-גנרל (שני כוכבים); הסגן — בריגדייר-גנרל (כוכב אחד). ראש המטה ומפקדי החטיבות/הרגימנטים דרגתם קולונל. ג. הסגן איננו שייך למטה, לא כחבר במטה ולא כנציג המפקד.

ד. לסגן אין כל תפקיד קבוע במפקדה, לא בעת ההכנות לקרב ולא בשעת ניהול הקרב.

* אין לבלבל עם "הבריגדייר" הבריטי שהוא מח"ט — מפקד בריגדה.

* לאחר מלח"ע השניה אימץ "הרייכסוהר" המערב-גרמני את שיטת הפיקוד-והמטה האמריקאית. הסיבות היו בעיקרן פוליטיות וחברתיות ומקורן הראשי בשאיפה לחסל את תופעת "חיל המסכ"ל" על כל השפעותיו, הפסולות לחלוטין במשטר דמוקרטי.

ה. לסגן אין כל תפקיד פיקודי קבוע.

ו. הסגן אינו דרג ביניים קבוע בין המפקד ומטהו ו/או מפקד-דוח-המשנה. הקשר בין המפקד ומטהו הינו ישיר, כמו הקשר שבינו ובין מפקדי-הכוחות הכפופים.

ז. הסגן איננו רשאי, מכוח סמכותו-שלו, לתת פקודות למטה וכן לא למפקדות-הכפופות. הסגן יוכל לפקד על אלה רק אם יאציל לו המפקד סמכויות מפורשות — ומגבלות האצלה.

ח. האצלת הסמכויות מן המפקד לסגן תבוא תמיד לביצוע משימה קונקרטית ורק לזמן מהלכו, או עד שיחליט המפקד להשיב אליו את הסגן.

ט. לסגן אין מטה ומפקדה משלו. בשעת הצורך יתוגבר ממטה העוצבה או יפעל ממטה של עוצבת-משנה.

כל ההגבלות הללו אינן שרירותיות או סתמיות, כשם שאינן מיועדות לפגוע במעמדו של הסגן או לצמצמו. להיפך, תכליתן להבטיח שהסגן לא יבוזבז בתפקידים שוליים או בכאלה שם מצוי ואחראי פונקציונר אחר. כך משוחרר הסגן מהתחייבויות קבועות כלשהן וחופשי לחלוטין למלא את תפקידיו הייעו-דיים. באלה, אם פועל הוא כראוי, עשוי הסגן למלא תפקיד מכריע — ולעיתים את התפקיד המכריע בהא הידיעה — בהצלחת העוצבה.

י. ואלה תפקידיו הסגן:

(1) הסגן יימצא בדרך כלל בשטח, מדרבן או מנהל מאמצים עוצבתיים שונים שנקלעו למצב פרובלמטי או קריטי.

(2) משום אי-צמידותו לתפקידים קבועים הסגן הוא הפונק-ציונר היחיד בעוצבה, המסוגל מבחינת יכולתו וכן מבחינת סמכויותיו ודרגתו לטפל בכל בעיה המתעוררת בעוצבה, בדרג כלשהו, והוא פנוי תמיד ומיד לביצוע כל משימה עוצבתית.

(3) הסגן הוא ממלא-המקום „האוניברסלי“ בעוצבה. חשיבות הדבר איננה מצטמצמת בהיותו תחליף מוכן למפקדים נפגעים, אלא גם בשמשו „מפקד רורבי“ אידיאלי לצורך קבלת פיקוד על כוחות-משנה שונים, המתארגנים — בדרך כלל באלתור לצורך משימה מסוימת. בלחימה מהירת-קצב וקשה ייווצרו מצבים כאלה תכופות למדי ואם אין בנמצא סגן מן ההכרח לאלתר את הפיקוד על המסגרות הארעיות הללו על-ידי עקירת מפקדים אורגניים מיחידותיהם-עוצבותיהם — או על-ידי ניפוח ועיוות יחידות ועוצבות-משנה; קשה להחליט איזה משתי הרעות החולות הללו גרועה יותר.

(4) בעת שהכל כשורה — על הסגן לשבת במקומו באפס מעשה. אסור בשום פנים לארגן לסגן תפקידים שונים רק כדי שיהיה עסוק ו„מאושר“, משום שמשמעות הדבר — תמיד — הדחת-למעשה של פונקציונר כלשהו, הממלא תפקידו כראוי. דברים אלה יפים לא רק לגבי מפקדי עוצבות/יחידות-המשנה, אלא גם — ואולי בעיקר — ביחס לראש מטה ולמטה, שהם „הטרף“ הטבעי לכל סגן, אשר אין פרנסתו מצויה.

בדיכויזיות השריון ו„פרשי-האוויר“ של צבא ארה"ב יש כיום שני סגני-מפקד: תפקידו הרגיל של האחד הוא דרבון המבצע עים ותפקידו של האחר הוא דחיפת הלוגיסטיקה. לענייננו המוביל אין הדבר מעלה או מוריד, משום שמוסד הסגן נשאר כמות שהוא. ללא כל שינוי עקרוני. בדיכויזיות החי"ר וכל שאר סוגי-העוצבות — לרבות עוצבות השריון ו„פרשי-האוויר“ מעל ומתחת לדיכויזיה — עדיין קיים סגן אחד בלבד. על דרך ההכללה ניתן לומר כי בשעה שהמפקד פועל כראוי

ומכוון את דעתו בעיקר לנעשה בתוך אזור הלחימה ימצא הסגן את רוב תעסוקתו בתחום „ההתחברות“ של הלוגיסטיקה והמב-צעים, שהוא התחום המועד ביותר למשברי-שליטה, בעיקר ברמה הטקטית והמערכתית.

(5) בעת רגיעה יהיה הסגן, בדרך כלל, אחראי על האימונים ועל הכוונות, יכין תרגילים עוצבתיים וימלא את מקומו של המפקד, שבוודאי ינצל את הימצאות הסגן להיעדרויות ארוכות ותכופות (אבל אלמלא כן היה הסגן אדם משועמם מאוד). חיוני ביותר להשגית, שהנוהגים הנוחים של תקופת הרגיעה לא יקלקלו את מערכת היחסים-התפקודיים הנכונה שבתוכם משוכך הסגן, כתוצאה מהנצחתם של פתרונות זמניים. אם אין הצבא הנוגע בדבר מצויין במידת המשמעת העצמית הנחוצה, מוטב שבהיכנסו לרגיעה ארוכה יבטל כליל את מוסד הסגן. היעדר סגן תמיד עדיף על סגן שאיננו מתפקד כראוי.

5. מוסד הסגן — ההגדרות התורתיות של צבא ארה"ב

בספרות התורתית העדכנית של צבא ארה"ב לא נמצא כלל ב„עצי המבנה“ העוצבתיים את סגני-המפקד אף שמצויין בהם גם הפחות שבפונקציונרים של המטה. ההגדרה התורתית של הסגן ושל תפקודו בעוצבה האמריקנית היא כדלהלן:

„א. המפקד קובע נוהלים מסוימים להפעלת סגני המפקד (Deputy Assistant Commanders).

„ב. לסגן-מפקד אין כרגיל מטה... כאשר נחוץ מטה לסגן-המפקד יוכל המפקד להקצות קצינים ממפקדות-שלו או מיחידות כפופות שישמשו כעוזריו, או להעמיד לרשות סגן-המפקד מפקדה של יחידה כפופה.

„ג. סגן-המפקד יכול לתת פקודות לראש המטה או לעוזרי-ראש המטה (כך מכונים קציני המטה המתאם בצבא ארה"ב) רק כאשר מסמיכו המפקד לכך ובגבולות ההסמכה.

„ד. כרגיל, אין סגן-המפקד מהווה חוליה בשרשרת הפיקוד. יחסיו ליחידות הכפופות נקבעים על-ידי המשימות המוטלות עליו והיחידות הללו עומדות לרשותו לצורך ביצוע המשימה, או במסגרת שקבע המפקד.“

צבאות אחרים, שאינם אמונים ביותר על דברים „מובנים מאליהם“, מוטב להם שירחיבו מעט את ההגדרות, הן מצד „עשה“ — וביחוד מצד „לא תעשה“. אף שנדמה כי יש כאן כפילות, שאותם דברים עצמם אמורים פעמיים, על דרך החיוב ואחר-כך על דרך השלילה, הטורח כדאי, שכן בשל אופיו המיוחד, נוטה מוסד הסגן לכמה סטיות, עיוותים ושגיאות אופייניים.

6. הגדרת מוסד הסגן והפעלתו — השגיאות הנפוצות

שגיאות א: הסגן הוא גם ראש המטה.

בהגדרה זו לא מדובר ב„ראש-מטה-הממלא-מקום-המפקד“

• קשה לחוות דעה על תופעת שני הסגנים בלא בחינה מדוק-דקת של המניעים האמריקניים אבל לפחות במבט ראשון ניתן לראות זאת כהודאה באי-מספיקותה של שיטת-המטה האמריקנית. חושבני, שאילו היו האמריקאים מסגלים את שיטת המטה הבריטית ולו היו מפעילים את מפקדותיהם בפיצול נכון — בנוסח אשר ראינו במלחח"ע ה"ז אצל הבריטים, הגרמנים וגם אצל כמה מצביאים אמריקאים (כמו פאטון) — היו חוסכים לעצמם תוספות מסוג זה, ההולכות בדרך הפסולה מיסודה, של התגברות על בעיות שליטה על-ידי גידלה כמותית של האמצעים, במקום שיפור המבנה, הארגון והנוהלים.

בהיעדרו" כנהוג בשיטות הפיקוד-המטה, "הגרמניות", שבהן הוא מהווה פונקציית-מטה מובהקת, ואשר רק בשעת הדחק ולפרק זמן קצר ביותר חורג מפונקציית-המטה אל פונקציית-הפיקוד. עיקרה של הגדרת סגן-המפקד גם כראש-המטה פשוטה ביותר — חבל להניח לקצין כה בכיר שישב בטל, בעוד קצינים צעירים וחסיני נסיון מתלבטים בתפקידי מטה שונים. בוודאי שלא בכל הצבאות ניתן שהשני בדרגתו בעוצבה לא יהיה רשאי ליתן פקודות לקציני-מטה, אלא רק, "כאשר מסמיכו המפקד לכך ובגבולות ההסמכה". המחיר שמשלמת העוצבה עבור ה, סגן-המשמש-גם-ראש-מטה" כבוד וחמור — שיתוק, ניטרול והתפוררות המטה ועבודת-המטה התקינה דווקא בעת שזקוקים להם ביותר, כשהעוצבה נכנסת לקרב.

תוצאה זו בלתי נמנעת ולכל היותר ניתן לצמצם איכשהו את נזקיה.

הסיבה פשוטה. בהיותו ראש מטה נעשה הסגן ל, איש-הציר" של המטה והפונקציונר החשוב והמרכזי שבו. הוא-הוא המתאם את פעולת כל אגפי-המטה ומחלקותיו. בלעדיו אין תיאום ובלא תיאום אין מטה. והנה מיד בהכנס העוצבה ללחימה, מחויב הסגן לפעול כסגן — כלומר בשטח, מחוץ למפקדה; וגם אם אינו מחויב בדרך כלל ישאף למצוא תעסוקה בשדה ולא במטה. תאמר: במקרה זה ניתן להטיל את תפקיד תיאום-המטה על קצין האג"מ, למשל, אבל נשאלת השאלה היאך יתכן שהרמ"ט הייעודי — הוא הסגן — נחוץ רק בעיתות רגיעה ואילו בלחימה אפשר, או צריך, להסתדר בלעדיו?

זאת ועוד, אין להניח כי קצין האג"מ, שלא אומן ולא הוכן קודם, יהיה מסוגל למלא כהלכה את פונקציית ראש המטה, הנו-פלת עליו בהפתעה ובזמן הקשה ביותר. בנוסף לכך, אין דומה מטה המתואם על-ידי רמ"ט למטה המתואם על-ידי קצין אג"מ. מבחינת קציני המטה ועבודת-המטה, ההבחנה בין שני הסוגים משמעותית מאוד ואין לצפות שמטה מן הסוג הראשון יהפוך תוך כמה שעות למטה מן הסוג השני.

שגיאה ב': הסגן ממונה יעודית על המאמץ המשני של העוצבה. בכלל, אמור המפקד לשלוט אישית במאמץ העיקרי ובו יימצא גם עיקר כוח העוצבה. כיוון שכך, תימצא במאמץ המשני, בדרך כלל, יחידת משנה אחת, כמות-שהיא או מתגברת.

הפקדת הסגן על המאמץ המשני תגרום, כרגיל, להדחתו-למעשה של מפקד יחידת-המשנה הפועלת בו. אם אין אותו מפקד מסוגל לפקד על יחידתו יש להחליפו מיד; ואם מסוגל הוא לשם מה יורכב הסגן על צוארו?

שגיאה ג': הסגן מהווה חוליה קבועה בשרשרת הפיקוד. יכול צבא להעתיק את כל ההגדרות התורתיות של צבא ארה"ב ואחר-כך, להפוך אותן על-פיהן, על-ידי ש, המפקד יחליט" כי, "עד להודעה חדשה" ישמש הסגן בתפקידים מסוימים, כמו "משגיח" על המטה, "מפקח" על האימונים, "ממונה" על הכוונות הלוגיסטיות, "מתאם" בין יחידות-המשנה ובין המפקד וכיו"ב. מבחינה פורמאלית אין המפקד חורג ממגבלות הקביעות התורתיות; למעשה, הוא מפר אותן לחלוטין והופך את הסגן לחוליית-ביניים קבועה בינו ובין המטה ו/או יחידות-המשנה. במצב זה, שומה על הסגן להישאר במפקדה ועל כן

יוכל למצוא לעצמו תעסוקה מתמדת ו, למלא את תפקידיו" רק אם ירחיק את רגליו של ראש המטה ויירש בפועל את מקומו ואת תפקידיו היעודיים.

בחצצו דרך קבע בין המפקד ומפקדי-המשנה — בין אם רק למעשה ובין אם גם להלכה — יוכל הסגן למצוא לעצמו מרחב מחיה סביר בתנאי שיעלה בידיו להחליש או לנתק את הקשר הישיר בין המפקד ובין הכפופים לו, תוך שהוא נוטל לידיו מירב סמכויות פיקוד — והפעם, מן המפקד עצמו. העובדה שנוקים אלה אפשר כי ייעשו בידיעת המפקד ואולי אף ביוזמתו, אינם מפחיתים כלום מחומרתם ומתוצאותיהם.

שגיאה ד': הסגן — כמפקד בפועל על מסגרות, "רדומות" בכל צבאות העולם קיימות מסגרות עוצבתיות המופעלות רק בעיתות חירום, או לצורך תרגול. הללו הן מסגרות של מילואים לסוגיהן או (בעיקר בצבאות הגדולים) מסגרות המאוישות על-ידי כוחות סדירים, מבסיסי הדרכה, חילות-מצב וכיו"ב. הפיקוד עליהן מסור בידי קצינים מסוימים כ, תפקיד חירום" כלבד.

כאשר לא מובן תפקידו של הסגן ו/או באותם צבאות שאינם בעלי תודעת-מטה טובה — וממילא גם חסרים מטות יעילים — נוטים לראות את הפיקוד על מסגרות אלו בתקופת, "הריקנות" שלהם, כתפקיד אידיאלי לסגן-המפקד. אולם במצבים שבהם לא נדרשת כלל נוכחות המפקד — מחמת שהמסגרת נתונה בתרדמה ולכל היותר נדרשת לקיים שגרה מן הסוג הטכני והפשוט ביותר — ודאי אין כל מקום או טעם גם בסגן. לכל היותר נחוץ שם קצין-מטה לא-בכיר, שעיקר תפקידו יצטמצם באי-התערבות במעשיהם של כמה מש"קים, שהם המחזיקים ב, עסק".

כמובן, במקום שנמצא סגן-המפקד ודאי ש, הכרחי" כי יימצאו גם כל קציני-המטה. התוצאה היא בזבוז גמור של זמנם ומרצם של כל הפונקציונרים החשובים הללו ופיחות מעמדם לדרגה של רבי-סמלים מוצלחים (פחות או יותר).

כאשר המפקד הוא במינוי לשעת חירום בלבד מן הראוי שגם הסגן יתנהג לשעת חירום וכמותם גם מרבית קציני המטה. **שגיאה ה':** ? אגן — מטה קבוע משלו. חטא קטן ו, טבעי" זה אולי איננו מזיק כאחרים, אבל עדיין הוא מזיק. המפקדה העוצבתית מתפתחת ומסתרבלת על-ידי תוספת, "מפקדה אל-טרנזיטית" אוטונומית, שאיננה, "של המפקד", אלא, "של הסגן". כבר עמדנו על כך, שלרוב אין הסגן צריך מטה; וכאשר צריך, הרי זה לרוב כשהוא יוצא לפקד בשטח ויכול להשתמש במפקדת יחידת-המשנה אותה הוא, "כובש".

7. מוסד הסגן — מתאים לכל שיטת פיקוד-ומטה.

הסגן, "האמריקני", כיוון שאיננו פונקציה של המטה ואיננו ממלא כל תפקיד ייעודי ספציפי, ניתן לשיבוץ בכל מערכת-שליטה שהיא, ללא כל קושי מיוחד וללא כל צורך בהתאמות או שינויים כלשהם. בהיותו, "מכבה שריפות" אין גם כל צורך — או אפשרות — לתרגל מראש את הפעלת הסגן.

כל שנחוץ הוא הקפדה נוקשה וחפזת פשרות על מצוות, "עשה" ו, "לא תעשה" הכרוכות ביישום מוסד סגן-המפקד. קביעות אלו חשובות מאוד, משום שבגססיות הנוכחיות הצורך בסגן-מפקד רב וחיוני משהיה בעבר, ויש להודק לו גם כאשר דוחים כבלתי-יעילה את שיטת הפיקוד-המטה האמריקנית בכללה.